

त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्ता दशरात्रयः ।
युग्मास पक्षा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मास रात्रिषु ।
तस्मात् युग्मास पक्षार्थं संविशेदार्त्तवे स्त्रियम् ॥
पुमान् पुंसोऽधिके शुके स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः ।
समेऽपुमान् पुंस्त्रियौ वा लीलोऽप्ये च विपर्ययः ॥
“रजः सप्तदिनं यावत् ऋतुश्च भिषजां वरः” ।
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये चारीतेनोक्तम् ॥

“ऋतुन् द्वादशरात्रं भवति दृष्टार्त्तवम् ॥”

“नियतं दिवसेऽतीते सङ्ख्यत्यम्बुजं यथा ।
ऋतौ स्थीते नार्थान्त्तु योनिः संत्रियते तथा ॥
मासेनोपचितं काले धमनीभ्यान्तर्दात्तवम् ।
ईषत् कृष्णं विगन्धच्च वायुर्योनिमुत्तं नयेत् ॥
तद्वर्षाद्वादशाकाले वर्त्तमानमष्टक् पुनः ।
जरापक्वशरीराणां याति पञ्चाशतः क्षयम् ॥
इति शारीरस्थाने द्वतीयेऽध्याये सृश्रुतेनोक्तम् ॥
“द्वादशादस्ररादूर्द्ध्वमापञ्चाशत् सनाः स्त्रियः ।
मासि मासि भगद्वारा प्रकृत्येवार्त्तवं खवेत् ॥
आर्त्तवखावदिवसात् ऋतुः षोडशरात्रयः ।
गर्भग्रहणयोग्यस्तु स एव समयः स्मृतः” ॥
“सर्वासांमेव चतुर्वर्गस्त्रीणां सर्ववादिसम्मतः ।
पूर्वोक्तसमयः यस्यान्तरेषु विषयः । तद्यथा ।
स्नानदिवसादूर्द्ध्वं द्वादशरात्रावधि ब्राह्मण्याः । दश-
रात्रावधि क्षत्रियायाः । अष्टरात्रावधि वैश्यायाः ।
षड्रात्रावधि शूद्रायाः गर्भधारणे शक्तिः” ॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
“यद्यं सङ्कोचमायाति दिनेऽतीते यथा तथा ।
ऋतावतीते योनिः सा शुक्रं नातः प्रतीच्छति ॥
मासेनोपचितं रक्तं धमनीभ्यामृते पुनः ।
ईषत्कृष्णं विगन्धच्च वायुर्योनिमुत्तं नयेत्” ॥
“ऋतुस्तु द्वादशनिशाः पूर्वोक्तस्त्रिंशच्च निन्दिताः” ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये वामटेनोक्तम् ॥
शिवः । यथा महाभारते १३ । महादेवसहस्र-
नामकथने १७ । १३६ ।

“ऋतुः संवत्सरो मासः पक्षः संख्यासमापनः” ॥
विष्णुः । यथा, महाभारते १३ । विष्णुसहस्रनाम-
कथने १४६ । ५८ ।

“ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः” ॥
दीप्तिः । इति मेदिनी । मासः । सुवीरः । इति विश्वः ॥
ऋतुप्राप्तः, चि, (ऋतुः प्राप्तोऽनेन ।) फलेग्रहिः ।

अवन्धवृत्तादिः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
ऋतुमती, स्त्री, (ऋतुरस्या अस्तीति । ऋतु + मतुप्
+ डीप् ।) ऋतुयुक्ता स्त्री । तत्पर्यायः । गज-
स्त्रला २ स्त्रीधर्मिणी ३ अवी ४ आत्रेया ५
मलिनी ६ पुष्पवती ७ उदक्का ८ । इत्यमरः ।
(यथा, महाभारते १२ । ७७ । “उपाध्यायानी
ते ऋतुमती उपाध्यायश्च प्रोषितोऽस्या यथाय-
मृतुर्वन्धो न भवति तस्या क्रियताम्” ॥

ऋतुमतीकृत्यमाह ।

“आर्त्तवखावदिवसात् न्यहं सा ब्रह्मचारिणी ।
श्रयोत दम्पत्यायां पश्यदपि पतिं न च ॥
करं शरावे पर्णो वा हविष्यं न्यहमाचरेत् ।
अश्रुपादं नखच्छेदमभ्यङ्गमनुलेपनम् ॥

नेत्रयोरङ्गनं स्नानं दिवास्नत्रं प्रधानम् ।
अथचक्षुश्चन्द्रश्रवणं हसनं बज्रभाषणम् ॥
आयासं भूमिखननं प्रवातश्च विवर्जयेत् ।
तत्तत्तुर्थे दिवसे स्नाता सप्तसनादिभिः ।
भूषिताः सुमनाः पश्येत् भर्तारं समलङ्कृतम् ॥
पूर्वं पश्येत् ऋतुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत् पुत्रं ततः पश्येत् पतिं प्रियम्” ॥
एतदकरणं प्रत्यवायमाह ।
“अज्ञानात् वा प्रमोदादा लौल्यादा दैवतश्च वा ।
सा चेत् कुर्व्यात् निर्षिद्धानि गर्भरौघांस्तदाभुयात् ॥
एतस्या रौदनात् गर्भा भवेद्विह्वलजोचनः ।
नखच्छेदेन कुनखी कुक्षी त्वभ्यङ्गता भवेत् ॥
अनुलेपात् तथा स्नानात् दुःखशीलोऽङ्गनादटक् ।
स्वापशरीलो दिवास्नापात् चक्षुः स्यात् प्रधानात् ॥
अथचक्षुश्चन्द्रश्रवणात् वधीरः खलु जायते ।
तालुदन्तौष्ठजिह्वाश्च श्यावो हननतो भवेत् ॥
प्रलापी भुरिक्तयनात् उन्मत्तस्तु परिश्रमात् ।
खलतिर्भूमिखननात् उन्मत्तो वातसेवनात्” ॥
इति ।

“क्षामप्रसन्नवदनां स्फुरच्छोणिपयोधराम् ।
सन्ताप्तिक्लृप्तिं पुंस्त्र्यामां विद्यादृतुमतीं स्त्रियम्” ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये वामटेनोक्तम् ॥
“गते पुराणे रजसि नवे चावस्थिते पुनः शुद्ध-
स्नातां स्त्रियमव्यापन्नयोनिशोणितगर्भाश्यामृतु-
मतीमाचक्षते” ॥

इति शारीरस्थाने चतुर्थेऽध्याये चरकेनोक्तम् ॥
“पीनप्रसन्नवदनां प्रसिन्नाभमुखविजाम् ।
नरकामां प्रियकथां सन्तकुक्ष्यक्षिमुर्ज्जनाम् ॥
स्फुरद्भुजकुचश्रीणिनाभूगजघनस्तिक्रमम् ।
हृषीत्कुक्ष्यपराक्षापि विद्यादृतुमतीमिति” ॥
इति शारीरस्थाने द्वतीयेऽध्याये,—
“ततः शुद्धस्नातां चतुर्थेऽह्न्यह्नतवासःसमलङ्कृतां
क्षतमङ्गलस्तत्तिवाचनां भर्तारं दर्शयेत् । तत्-
कस्य हेतोः ।

पूर्वं पश्येत्तुस्नाता यादृशं नरमङ्गना ।
तादृशं जनयेत् पुत्रं भर्तारं दर्शयेदतः ॥
ततो विधानं पुत्त्रोद्यमुपाध्यायः समाचरेत् ।
कर्मान्ते च क्रमं क्षीनमारभेत विचक्षणः” ॥
“तत्र प्रथमे दिवसे ऋतुमत्यां मैथुनगमनमना-
युष्यं पुंसां भवति । यश्च तत्राधीयते गर्भः स
प्रसवमानो विमुच्यते । द्वितीयेऽप्येवं स्तुतिकार्यहे
वा । द्वितीयेऽप्येवमसम्पूर्णोऽप्यायुर्व्या भवति ।
चतुर्थे तु सम्पूर्णाङ्गो दीर्घायुश्च भवति । नच
प्रवर्त्तमाने रक्ते वीजं प्रविष्टं गुणकरं भवति यथा
नद्यां प्रतिस्त्रोतः स्त्रावि ज्वलं प्रक्षिप्तं प्रतिनिव-
र्त्तते नोर्द्धं गच्छति तद्वदेव ब्रह्मणम् । तस्मान्नि-
यमवतीं त्रिरात्रं परिहरेत् । अतः परं मासा-
दुपेयात्” ॥ इति च शारीरस्थाने द्वितीयेऽध्याये
सृश्रुतेनोक्तम् ॥

ऋतुराजः, पुं, (ऋतूनां राजा । “राजाहःसखिभ्य-
यच्” । ५ । ४ । ६१ । इति टच् ।) वसन्तकालः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

ऋतुवृत्तिः, पुं, (ऋतुबु वृत्तिवर्त्तनं यस्य ।) वत्सरः ।
इति चिकित्साशेषः ॥

ऋतुसन्धिः, पुं, (ऋतवोः सन्धिर्भोजनम् ।) ऋतुद्वयसन्धि-
कालः । स च ऋतोरन्यादिसप्ताहौ । तथाच
वामटः ।

“ऋतोरन्यादिसप्ताहादृतुसन्धिरिति स्मृतः ।
तत्र पूर्वो विधिस्त्याज्यः सेवनीयः परो विधिः” ॥
ऋतुस्नानं, स्त्री, (ऋतौ स्नानम् ।) रजस्त्रिणास्त्रियाः
चतुर्धाहकर्त्तव्यस्नानम् । इति स्मृतिः । तत्स्ना-
नानन्तरं भर्तृवदनं ब्रह्मणं नान्यस्य भर्त्तृसन्निधाने
भर्तारं मनसि ध्यात्वा सूर्यं विनोक्तयेत् । इति
काशीखण्डम् ॥

“ततः पुण्येक्षयादेव कल्याणध्यायिनी न्यहम् ।
मृजालङ्काररहिता दर्भसंस्तरश्रायिनी ॥
क्षीरेयं यावकं स्तोत्रं कोष्ठशोधनकर्षणम् ।
पर्णं शरावे हस्ते वा सुञ्जीत ब्रह्मचारिणी ॥
चतुर्थेऽङ्गि ततः स्नात्वा शुक्लमाल्याम्बरा शुचिः ।
इच्छन्ती भर्तृसदृशं पुत्रं पश्येत् पुरः पतिम्” ॥
इति शारीरस्थाने प्रथमेऽध्याये वामटेनोक्तम् ॥

ऋते, व्य, (ऋत + के ।) विना । वर्जनम् । इत्यमरः ॥
“अवेहि मां प्रीतमृते तुरङ्गमात्” ॥

इति रघुवंशे । ३ । ६३ । तथा, कुमारः २ । ५७ ।
“अंशादृते निमित्तस्य नीललोहितरेतसः” ॥

ऋत्विक्, [जु] पुं, (ऋतौ यजतीति । ऋतु + यज् +
ऋत्विगादिना क्तिन्तो निपातितः ।) पुरोहितः ।
यथा,—

“अग्न्याधेयं प्राकयज्ञानमिष्टोमादिकान्मखान् ।
यः करोति त्वतो यस्य स तस्यत्विगिहोच्यते” ॥
इति मानवे २ । १४३ । तत्पर्यायः । याजकः २ ।
इत्यमरः । भरताः ३ कुरवः ४ वाग्यतः ५ वृत्त-
वर्द्धिषः ६ यतश्चुचः ७ मन्वतः ८ सबाधः ९ देव-
यवः १० । इत्यष्टाष्टविह्नाभानि । इति वेदनि-
र्घण्टौ ३ अध्यायः ॥

अयं हि नायकस्य धर्मसङ्हायः । यदुक्तं साहि-
त्यदर्पणे । ३ । ५२ । “ऋत्विक्पुरोधसः स्युर्ब्रह्म-
विदस्तापसास्तथा धर्मः” ॥

ऋजं, स्त्री, (ऋध् + क्तिन् ।) सम्प्रज्ञान्यम् । इति मे-
दिनी । परिपक्वमर्दितधान्यम् । इत्यमरटीकायां
भरतः । बज्रलितधान्यम् । इति सुभूतिः । तत्प-
र्यायः । आवसितम् २ । इत्यमरः । अवसितम् ३ ।
इति तट्टीका । सिद्धान्तः । इति हेमचन्द्रः ॥

(पुं, विष्णुः । यथा, महाभारते विष्णुसहस्रनाम-
कीर्त्तने १३ । १४६ । ४३ ।

“ऋजः स्याच्छरीरो मन्त्रश्चान्द्रांशुर्भास्करद्युतिः” ॥
ऋजः, चि, (ऋध् + क्तिन् ।) समृद्धः । सम्पन्नः । इति
मेदिनीकरहेमचन्द्रौ । (यथा, गीतायाम् । २ । ८ ।

“अवाप्य भूमावसपत्नमृजं
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम्” ॥

ऋजिः, स्त्री, (ऋध् + क्तिन् ।) अष्टवर्गान्तर्गतौषध-
विशेषः तत्पर्यायः । योग्यम् २ सिद्धिः ३ लक्ष्मीः
४ । इत्यमरः । प्राणप्रदा ५ दृष्ट्या ६ । इति रत्न-
माणा । प्राणदा ७ जीवदात्री ८ सिद्धा ९ योग्या